

πηγή.

—Μιά τί θέλεις νά κάνης λοιπόν ; ρώτησε ο Μπίλ φοβισμένος. —Τώρα δά ίδης! Μέσα στό σασκί έχω έναν άφραό κροταλία, από κείνα που κυνηγοίμε στην περιφέρεια του Τιέτον, γιά τό λίπος τους και τό δέρμα τους. Θά κάνετε συντροφιά τώρα εδώ μέσα! 'Εού κι' αúτός!...

Λέγοντας αυτά τά λόγια ο Μπίλάκυ, μέ τό ένα χέρι τοποθέτησε σέ μία προεχούη τό βράχου ένα μικρό κομμάτι κεριά και τό άναψε. Κατόπιν μέ τό μαχαίρι του έκοψε τό σπάγγο, μέ τόν όποιο τό σασκί ήταν δεμένο, ένω μέ τ' άλλο χέρι κρατούσε τό τουφέκι, σημαδεύοντας μ' αυτό τόν τρομοκρατημένο Μπίλ. Κι' άμέσως κατόπιν όπισθοχώρησε, βγήκε από τό ύψγειο και τό κλείδωσε μέ τό λουκέτο.

—Χά! Χά! κάγχασε άγρια άπ' έξω. Τόν άκούσε πώς κροταλίζει και σφύριζει! 'Όσο πιό άγριέμένος έίνε, τόσο περισσότερα φαρμάκι έχει!

—Μπίλάκυ! 'Ανοιξε! φώναξε ο Μπίλ, τρελλός από φόβο. Είνε φρόχο, τερατώδες, αυτό που κάνεις!... 'Ανοιξε!...

—Είπα πώς θά σέ σκοτώσω! 'Εγώ κρατώ τό λόγο μου! Βλέπεις που έθαλα και φως γιά νά διασκεδάσης λιγάκι. 'Όταν άσθη, τότε!!! 'Α! Προδότη!...

Μέ τά μάτια γουρλωμένα από φρίκη, ο Μπίλ είδε τό κεφάλι του φειδιού νά βγαίνει από τό σασκί και κατόπιν τό σώμα του. Τά μάτια του κροταλία έλασαν άγρια κι' ή διχαλωτή γλώσσα του χτυπούσε μνιασιμένα. Τό φειδί ούρθηκε κοντά στόν Μπίλ, στάθηκε, κουβαρισόθηκε κι' έτοιμάστηκε νά χτυπήσει.

Μ' ένα πήδημα ο Μπίλ βρέθηκε στην άλλη άκρη του ύψγειου. Κατόπιν μέ μιá γρήγορη κίνηση, άρπαξε τό άναμμένο κεριά και τσάλα- χάμα στό έδαφος. Ό άπαίσιο έρπετό μπροστά στη μικρή φλόγα τραβήχτηκε πίσω κι' άρχισε νά παρακολουθί τον Μπίλ γύρω-γύρω στό ύψγειο.

Κάθε τόσο κουλουριαζόταν και χτυπούσε. Μέ μιá άγρια φωνή φρίκης, ο Μπίλ τραβόταν πίσω! Μά πόσο θά βαστούσε αυτό; 'Όταν θά έσθηνε τό κεριά, θά έρτανε τό τέλος του! 'Ενας παγωμένος ιδρώτας τόν έλουζε... Μάτια προπαθούσε νά βρή τρόπο νά ξεφύγει. 'Ηταν πασιμένος σαν τό ποτικί μέσα στό φάκα. 'Απ' έξω τά σαρκαστικά γέλια του Μπίλάκυ άπαιτούσαν στις φωνές της φρίκης, στις παρακλήσεις του Μπίλ!...

Μά ξαφνικά, ο κροταλιάς έπαψε νά παρακολουθί τον Μπίλ. Προπαθούσε μάλιστα νά φύγει, νά κρυφτεί! Μιά άνατριχίλα περνούσε στό κορμί του φειδιού, και παρανεμεμένος ο νέος παρακούθησε τό βλέμμα του... Πάνω στην στέγη, από την τρύπα που είχε άνοιξει ο σκίυρος, κρεμόταν ένα άλλο φειδί!!!

Προφανώς τό ταίρι του πρώτου. Γιατί, όπως λένε, οι κροταλία διασχίζουν βουνα και κοιλάδες γιά νά συναντήσουν τό ταίρι τους. Τό στόμα του άλλου φειδιού ήταν όρθάνοιχο και σφύριζε άπειληκτικά.

Ο Μπίλ, παραλυμένος από φόβο, στάθηκε ακίνητος, περιμένοντας τό τέλος του. Μά τότε συνέθε κάτι παράξενο. Τό δεύτερο φειδί, μ' ένα βαρύ κρότο, έπεσε χάμα, ξετυλιχτηκε, κυνήγησε τό άλλο, ξανακουλουρισόθηκε και χύμηξε έναντιον του. Μά αντί νά χτυπήσει, όπως κάνει ο κροταλιάς, άρπαξε τόν κροταλία από τό λαιμό και άρχισε νά τυλιγεται γύρω στό σώμα του που σπαταρούσε... Καί τότε ο Μπίλ κατάλαθε,.....

'Ηταν ο 'Ολούκ! 'Ο 'Ολούκ ο δυνατός, ο βασιλιάς των φειδιών, ο όποιος, νοιώθοντας από μακριά τη χαρακτηριστική μωρυδιά του έχθροού του, ξεκίνησε από τόν βρή. 'Ο Μπίλ μέ κόπο συγκράτησε μιá φωνή θριάμβου.

—Τό βασιλικό φειδί! μουρούρισε μέ θαυμασμό, κι' έγώ που νόμιζα πως ήταν ένας δεύτερος κροταλιάς!...

'Εκείνη τη στιγμή τό κεριά έσθηνε. 'Ο Μπίλ στάθηκε μιá στιγμή συλλογισμένος και ξαφνικά μιá φωτεινή ιδέα πέρασε από τό μυαλό του. Προσποίησε τόν τρελλό. 'Αρχισε νά τρέχει δλόγυρα, νά φωνάζη, νά κλαίη, νά χτυπά μέ τις γροθιές του και νά κλωτσά τη βαρεία πόρτα.

—Μπίλάκυ! ούρλιαζε. Μπίλάκυ! 'Ανοιξε! Μά δάγκασε!... Πεθαίνω!... 'Ωωω!...

—Μά αυτό ήθελα κι' έγώ, φίλε μου! Γι' αυτό ο' έκλεισα έκει! Πέθανε λοιπόν!

Σιγά-σιγά ή φωνές του Μπίλ έσθηναν. Τίποτε δέν άκούγονταν πια...

'Ο Μπίλάκυ τότε άνοιξε προσεκτικά την πόρτα και διέκρινε τό οζμα του Μπίλ πεσμένο σέ μιá άκρη. Τότε, άρνήνοντας τό λουκέτο άπάνω στό σκαλοπάτι γιά νά πιστέυσουν πώς ο Μπίλ είχε κατεβή γιά νά πάρη νερό, κι' ότι τυχαίως ένας κροταλιάς τόν δάγκασε, έκλεισε την πόρτα κι' ανέθηκε τις σκάλες.

Γι' αυτό δέν άντελήθη πώς ή πόρτα άνοιξε πάλι άθόρυθα κι' ούτε γύρισε νά κυτάξη, παρά μονάχα την στιγμή που ένα χέρι, τό χέρι του νεκραναστημένου Μπίλ, άρπαξε τό τουφέκι από τόν άμο του.

—'Ηλά τά χέρια! φώναξε ο Μπίλ, και κατέβα κάτω!

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΧΕΙΟ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ“ „ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ“

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Συνεχίζομεν και σήμερον την δημοσίευση των ονομάτων των τυχερών άναγνωστών μας :

Οι κ. κ. Ν. Λουμάκος Γούθειον, Ζαχαρ. Ι. Τσαλαβούτας Πλουτόνοιο 9 Πειραιώς, Κυρ. Μιχαήλας Άγρια Παρασκειή Μπιλάκηιο, έκέρδιαν άνά μιαν σειράν των έργων της Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Επίσης οι κ. κ. Ν. Λουμάκος Γούθειον, Άνδρ. Πλατιμέσης Ζαχαρούοιο, Στυλ. Γεωργιάς Άμαλιάοιο 2 Θεσσαλονικη, Άνδρ. Τριμυτάκοιο Άμιστοτέλουοιο 18 Θεσσαλονικη, Γεώργ. Μάλλιοιο Άγ. Άνδρόιο 57 Πάτριμ, έκέρδιαν άνά μιαν σειράν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου».

Τέλος ο κ. Άνδρ. Λέκας Πατριόνιο 49 Ένταθη, έκέρδιαν έν άντιπαινον του μπιτιστογίματοιο 'Ο Κατερίν Βρυκόλακοιο.

'Όπως έδηλώσαμεν ήδη, οι κ. κ. άναγνώσταί μας πρέπει νά στείσουν νά παραλάβουν τά δώρα των αέρη της 15ης Νοεμβρίου, τό αργότερον, καθόστον ή λαχίε του Λαχείου μας έννε τριμωροιο. Τά δικαιώματά των επί των δώρων παραγράφονται μετά την 15ην Νοεμβρίου.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 6ου ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ“

Κατά την κλήρωσιν του δυν Δεκαπενθημέρου Λαχείου του «Μπουκέτου», ή όσεία θά γίνη την Τετάρτην 24 τρέχοντοιο μήνοιο εις τά Γραφεία μας, θά δώσουν τά κάτωθι δώρα :

- Ο 1ος άριθμόιο θά κερδίη χρημάτιο 500.
- Ο 2ος άριθμόιο θά κερδίη ένα μικρό Βοηθίμιο.
- Ο 3ος άριθμόιο θά κερδίη 25 λίμμοι ξεριμωτοιο Radium.
- Και ο 4ος άριθμόιο θά κερδίη ολόκληρον την σειράν των 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου».

Επίσης πάντες οι άριθμοί οι έληγοντες εις τά δυν τελευταία ψηφία του 1ου άριθμούοιο θά κερδίουν άνά έν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου» της άρεσείας τών ή ένα βιβλίον της Βιβλιοθήκης μας, της ατήης άξίμιο μέ τό 'Ημερολόγιον.

Τά άποτελέσματα της όης κλήρωσίνιο εις τό προσεχέο τεύχοιο.

ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Είς έν ένα τυχερόν άναγνωστούν μας, ο έν Άρδέα ύπολογαγόιο κ. Γεώργιοιο Ανιδρόιο, όστις έκέρδιαν μιαν σειράν των 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», μιά άπρίθηνε την κάτωθι επιστολήν :

Έν Άρδέα, τη 15 Οκτωβρίου 1934.

Άξιότιμο κύριο Διευθυντά,

'Εχω την τιμήν νά σας γνωρίσω, εις άπάντησιν του από 11—10—34 ληφθέντοιο δελταρίουοιο σας, ότι έλαδον μιαν σειράν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», την όποιαν έκέρδινα κατά την τελευταίαν κλήρωσιν του Μεγάλου Λαχείου του άγαπητοού «Μπουκέτου», και όσο ευχαριστώ θερμόιο. Η ειλικρινεία και ή άμεσοιο έκπληρωσις των υποσχεώων του, μέ άναγκάζουν νά είμαι παντοτείνά τακτικόιο άναγνώστης των περιοδικών σας «Οικογενείας» και «Μπουκέτου».

Μέ έκτίμησιν.

Γ. Ανιδρόοιο
Ύπολογαγόιο

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

'Η μελέτη, περισσότερο από κάθε τί άλλο, συντελεί στην εύτυχία μας, γιατί μιά κάνει νά έξατοίμως την εύτυχία μας μονάχα από τόν ίδιο τόν έαπό μας. Κυρία ντε Σατελέ

'Όπως ύτάρχουν ουσιαστικέ άφρόσιτες, ύτάρχουν και ήλιμεί, γιά τις όποιες δέν έχει ύπόλοιτεο κινημά εύθηνη τό άρρωστοιο. Πρέπει νά νοιώθουμε όλοιο πρδίο αυτούοιο, γιά την ψυχική τους άδύλτητα, ή όποια έννε άποτελέσμα καλή άνατροφής, παραδειγμάτων, διαφθοράοιο, λιπυρών κληρονομικών αιδιών και μετριάοιο διασημοτιμότηοιο και νοσημοτιμότηοιο. Παυλίνα Γκάρο

'Η λήθη του ίδιον του έαυτοούοιο μας, ή όποια έννε χαρά και δύναμιοοιο μαζί, έννε άσφαλδέοιο δώρο τόσο σπάνιο, όσο και τό κάλλιοοιο και ή μεγαλοφάνια. Μάγιο Νταριμειστάτεοιο

—Μά ο κροταλιάοιο! κατόρθωσε νά τραλίση ο Μπίλάκυ. Δέν καταλαβαίνοιο είπεοιο πούοιο, τί συνέθε λοιπόν!

—Αυτό τό πρόβλημα θά τό λύσης μέσα στο ύπόγειοιο, που θά έπισκεφθής τούρα, ώοιο ότου νά σέ ξανακλείσουν στην φυλακή. Κακόρυγε!... 'Ενα μόνο μπορώ νά σου πώ! 'Ότι έχω περισσότεροιο φίλοιοιο άπ' όσοιοι νόμιζα πούοιο είχα! Μού φανερώθηκε μάλιστ έναοιο μέσα στο ύπόγειοιο έντελειώοιο άνέλπιστ! Οι 'Ερμυρόδεροι τόν φονάζουν «Ολούκ»!

